

פרשת קדושים

ובגד כלאים שעטנד לא יעלה עליך (יט, יט)

הכתוב מתייחס אל הבגד ש"לא יעלה" ולכן לא כתיב "לא תעלה". וביאור הענין נראה ע"פ דברי התוספתא (מכות ג, ז) והביאה הרמב"ם (כלאים י, לא) דאם מלביש אדם שעטנד לחבירו ושניהן מזידין הלוּבש לוקה, ואם היה הנלבש שוגג אז לוקה המלבישו יעו"ש.

והשתא א"ש דהכא מיירי שאין הלוּבש יודע שהוא כלאים ואין ניכרת בו צורת הצמר או הפשתים, דאז הרי חייב המעלה עליו, והיינו דכתב "לא יעלה", פירוש ע"י אחר.

ולכן גם כתב "בגד כלאים", שהוא מעורב צמר ופשתים ואינו יודע ואז רק המעלה עליו חייב ולוקה. והיינו דאסמכיה ל"שדך לא תזרע כלאים", מפני שדומה לזרעים שמעורבבים ואינם ניכרים.

ואמנם בפ' כי תצא (דברים) כתוב "לא תלבש שעטנד", דוקא הלוּבש הוא לבדו לוקה ולא המלביש, וזה כשידוע לו שהוא של כלאים וניכר, ולכן כתוב שם "צמר ופשתים יחדיו" היינו שרואין הכל שהוא צמר ופשתים יחד. ומטעם זה גם נסמך שם ל"לא תחרוש בשור וגו'" דגם שם הכל רואין שהן מינים נפרדים.

מקור: משך חכמה